

## مقایسه اثربخشی طرحواره درمانی گروهی و آموزش رفتار برنامه ریزی شده بر خطرپذیری دانشجو معلمان در معرض اعتیاد دانشگاه فرهنگیان مشهد

### Comparison of the effectiveness of group schema therapy and planned behavior training on risk-taking and addiction of student teachers of Farhangian University of Mashhad

Ali Sedaghati Rad (Corresponding author)  
PhD Student in Counseling, Bojnourd Branch, Islamic Azad University, Bojnourd, Iran.

Email: a.sedaghati3081@gmail.com

Mohammad Mohammadipour

Professor, Department of Educational Sciences and Psychology, Bojnourd Branch, Islamic Azad University, Bojnourd, Iran.

Ali Asghar Sarai

Assistant Professor, Department of Educational Sciences and Psychology, Bojnourd Branch, Islamic Azad University, Bojnourd, Iran.

#### Abstract

**Aim:** The aim of this study was to compare the effectiveness of group schema therapy and teaching planned behavior on student risk-taking and addiction of teachers at Farhangian University of Mashhad. **Method:** Method: The research method was quasi-experimental with control and control groups. The statistical population of this study is all undergraduate students in Mashhad in the academic year 1399-99, in which 48 people were selected by purposive sampling and in four groups: group schema therapy (12 people), planned behavior training (12 people). The combination ( $n = 12$ ) and the control group ( $n = 12$ ) were randomly replaced. The information required for the study was collected using addiction questionnaires and risk questionnaires in three stages: pre-test, post-test and three months after the intervention. Data were analyzed using SPSS22 software and repeated measures analysis of variance and Scheffé post hoc test.

**Results:** The results showed that group schema therapy ( $P < 0.01$ ) And training of planned behavior ( $P < 0.01$ ) Has a significant effect on reducing addiction and risk-taking of student teachers who this effect after one month of follow-up ( $P < 0.01$ ) Was durable in both groups. There was also a significant difference between the two interventions ( $P < 0.01$ ). **Conclusion:** Both types of interventions can be used to prevent youth addiction.

**Keywords:** Group Schema Therapy, Planned Behavior Training, Addiction, Risk-Taking, Student.

علی صداقتی راد(نویسنده مسئول)

دانشجوی دکتری مشاوره، واحد بجنورد، دانشگاه آزاد اسلامی، بجنورد، ایران.  
Email: a.sedaghati3081@gmail.com

محمد محمدی پور

استاد گروه علوم تربیتی و روانشناسی، واحد بجنورد، دانشگاه آزاد اسلامی، بجنورد، ایران.

علی اصغر سرابی

استادیار گروه علوم تربیتی و روانشناسی، واحد بجنورد، دانشگاه آزاد اسلامی،  
بجنورد، ایران.

#### چکیده

هدف: این پژوهش با هدف مقایسه اثربخشی طرحواره درمانی گروهی و آموزش رفتار برنامه ریزی شده بر خطرپذیری دانشجو معلمان در معرض اعتیاد دانشگاه فرهنگیان مشهد اجرا شد. روش: روش پژوهش نیمه آزمایشی با گروه کنترل و گواه بود. جامعه اماری این پژوهش کلیه دانشجو معلمان دوره کارشناسی شهر مشهد در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۹۹ می باشد که ۴۸ نفر به صورت نمونه گیری هدفمند انتخاب و در چهار گروه طرحواره درمانی گروهی (۱۲ نفر)، آموزش رفتار برنامه ریزی شده (۱۲ نفر) گروه ترکیبی (۱۲ نفر) و گروه گواه (۱۲ نفر) به صورت تصادفی جایگزین شدند. اطلاعات مورد نیاز پژوهش با استفاده از پرسشنامه های اعتیاد پذیری و پرسشنامه خطرپذیری، در سه مرحله پیش آزمون، پس آزمون و سه ماه بعد از پیمان مداخله، جمع آوری گردید. داده های به دست آمده با استفاده از نرم افزار spss22 و با استفاده از تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر و آزمون مقییس شفه تحلیل شد. یافته ها: نتایج پژوهش نشان داد طرحواره درمانی گروهی ( $P < 0.01$ ) و آموزش رفتار برنامه ریزی شده ( $P < 0.01$ ) بر کاهش خطرپذیری و اعتیادپذیری دانشجو معلمان تاثیر معنی داری دارد که این تاثیر بعد از یک ماه پیگیری ( $P < 0.01$ ) در هر دو گروه با دوام بود. همچنین تفاوت معناداری بین دو شیوه مداخله وجود نداشت ( $P > 0.1$ ). نتیجه گیری: می توان از هر دو نوع مداخله در پیشگیری از اعتیاد جوانان بهره گرفت.

کلمات کلیدی: طرحواره درمانی گروهی، آموزش رفتار برنامه ریزی شده، اعتیاد پذیری، خطرپذیری، دانشجو.

## مقدمه

اعتياد<sup>۱</sup> نوعی ناهنجاری روانی- اجتماعی<sup>۲</sup> است که با مصرف غیرطبیعی یا غیرمجاز برخی مواد از جمله الکل، تریاک و حشیش ارتباط دارد(نائل، برویورز و بچارا<sup>۳</sup>، ۲۰۱۳). در طبقه‌بندی اختلالات روانی(ویرایش پنجم)<sup>۴</sup> مرتبط با مواد، طیفی از مشکلات مربوط به استفاده و سوءاستفاده از داروهایی مانند الکل، کوکائین، هروئین و مواد دیگری وجود دارد که افراد برای تغییر در طرز تفکر، احساس و رفتار خود استفاده می‌کنند(سید محمدی، ۱۳۹۷). بر پایه تحقیقات سازمان‌های جهانی در دهه ۲۰۱۰، مسئله مواد مخدر در کنار مشکلات جهانی دیگر مانند معضلات زیست‌محیطی، شکاف طبقاتی، سلاح‌های کشتار جمعی و غیره جزء مشکلات اساسی تهدیدکننده حیات و سلامت انسان‌ها در سراسر دنیا به شمار می‌رود(مادن<sup>۵</sup> و همکاران، ۲۰۱۶). مسجدی(۱۳۹۸) در مطالعه خود نشان داد دانشجویان پژوهشی در سال اول ورود این دانشجویان<sup>۶</sup>، درصد دختران و ۴ تا ۶ درصد دانشجویان پسر دخانیات مصرف می‌کنند، اما نکته تاسف‌انگیز این است که پس از ۷ سال و درحالی‌که همه این دانشجویان در دروس خود با مضرات و ضررهای دخانیات آشنا می‌شوند، این آمار افزایش یافته بود و بر اساس آن بیش از ۲۲ درصد دانشجویان پسر سال آخر و ۱۷ درصد دانشجویان دختر دخانیات و قلیان مصرف می‌کنند. در ارتباط با تمایل به مصرف مواد یک سری ویژگی‌های شخصیتی اثر گذار می‌باشد(روح الامین، ۱۳۹۸؛ زرگر، ۱۳۸۷). همه کسانی که در مواجهه با مواد قرار می‌گیرند معتاد نمی‌شوند، بلکه کسی معتاد می‌شود که گرایش به اعтиاد را داشته باشد (هیرویی و آگاتسوما<sup>۷</sup>، ۲۰۰۵). علت عدمه گرایش نوجوانان و جوانان به مصرف مواد مخدر و اعтиادآور، متغیرهای روان‌شناختی و هیجانی است. افرادی که در کنترل مهارت‌های هیجانی خود ناتوانند، به احتمال زیاد به مصرف مواد اعیادآور روی می‌آورند (میرزاپی و همکاران، ۱۳۹۲). ویژگی‌های شخصیتی همچون اعیادپذیری و خطر پذیری از جمله این ویژگی‌ها می‌باشد(بهادر و شیدا، ۱۳۹۴؛ شفیعی و قمیصی، ۱۳۹۶؛ زاده‌محمدی و احمدی، ۱۳۸۷، هوانگ<sup>۸</sup> و همکاران، ۲۰۱۲).

خطرپذیری<sup>۹</sup> به رفتارهایی اطلاق می‌شود که احتمال نتایج منفی و مخرب جسمی، روان‌شناختی و اجتماعی را برای فرد افزایش می‌دهد(کارگرگ و گرور، ۲۰۰۳). جسور(۱۹۸۷) با ارائه اصطلاح سندروم رفتار مشکل ساز، مقولات رفتارهای پرخطر را شامل سیگار کشیدن، مصرف مواد مخدر، الکل، رانندگی خطرناک و فعالیت جنسی زود هنگام دانسته است. خطرپذیری و انجام رفتار پرخطر دقیقاً معادل یکدیگر نیستند. خطرپذیری علاوه بر اینکه انجام رفتارهای پرخطر را در بر می‌گیرد، به آسیب پذیری و در معرض خطر بودن فرد از سوی محیط و نزدیکان و نیز گرایشها، تمایلات و باورهای نادرست و تهدید کننده فرد در مورد رفتارهای پرخطر اشاره دارد(زاده‌محمدی و همکاران، ۱۳۸۷). در کنش‌های روزانه دانشجویان با رویدادهای زندگی برخی از انها به دلیل داشتن خطرپذیری بالا بیشتر در معرض اعیاد قرار می‌گیرندوردیجیوگارسیا<sup>۱۰</sup> و همکاران(۲۰۱۹). راهکار مناسب و توصیه شده در مورد اعیاد

<sup>1</sup>Addiction

<sup>2</sup>Psychosocial abnormal

<sup>3</sup>Noël, Brevers, Bechara

<sup>4</sup>Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, Fourth Edition (DSM-V)

<sup>5</sup>Madden

<sup>6</sup>Huang

<sup>7</sup>Risk-taking

<sup>8</sup>Verdejo-García

پیشگیری<sup>۱</sup> است و از مهم‌ترین فعالیت‌ها در زمینه راهبرد تربیتی-آموزشی، آگاهی دادن به افراد مختلف جامعه در مورد علل روی آوردن به مواد، تأثیر داروها، خطرهای بدنی و روانی-اجتماعی استفاده از مواد را می‌توان برشمود. در حال حاضر، بهترین مکان برای انجام چنین برنامه‌های پیشگیرانه‌ای مراکز آموزشی مانند مدارس و دانشگاه است. پیشگیری عبارت است از به تأخیر انداختن یا جلوگیری از شروع استفاده از مواد در جامعه (پاشاشریفی و رضایی، ۱۳۸۸). یکی از روش‌های پیشگیری از مصرف مواد مخدر، آگاه‌سازی افراد از خطرها و زیان‌های مواد مخدر و اصلاح نگرش افراد از مثبت به منفی نسبت به اعتیاد، معتاد و مواد مخدر است (ستاری و همکاران، ۱۳۸۲). آموزش روانشناسی، یکی از اساسی‌ترین ابزارها و روش‌های پیشگیری از معضل اعتیاد است. مؤثرترین برنامه‌های آموزشی، آن‌هایی هستند که مبتنی بر رویکردها و مطالعات نظریه محور هستند؛ که در الگوهای تغییر رفتار ریشه دارند (تهرانی و همکاران، ۱۳۹۶). از میان رویکردهای درمانی طرحواره درمانی و رفتاربرنامه ریزی شده درپژوهش‌های گوناگون اثربخشی خود را در پیشگیری از رفتارهای پرخطر نشان داده اند. نظریه رفتار برنامه‌ریزی شده<sup>۲</sup> یکی از نظریات پرکاربرد و کارآمد است. در این نظریه، فرض می‌شود که قصد برای انجام یک رفتار تحت تأثیر نگرش نسبت به رفتار، هنجارهای انتزاعی و کنترل رفتاری درک شده قرار دارد. با توجه به این نظریه، هنجارهای انتزاعی، نگرش‌ها و کنترل رفتاری متصور جنبه آشکار اعتقادات برجسته (اعتقاداتی) که اخیراً در ذهن نقش بسته اند) هستند. با توجه به نظریه رفتار برنامه‌ریزی شده، این هنجارها بر قصد فرد برای انجام رفتار هدف تأثیر خواهند داشت. نگرش، ارزیابی روانشناسانه از یک رفتار به صورت خوب یا بد، ایمن یا غیرایمن و غیره است. نگرش اثر مستقیمی بر قصد فرد برای انجام یک رفتار دارد. در کنار این دو سازه (نگرش و هنجارهای انتزاعی)، کنترل رفتاری متصور (تصور فرد را از میزان کنترلی منعکس می‌کند که آن‌ها بر انجام رفتار هدف دارند) نه تنها با قصد بلکه با انجام واقعی رفتار هدف رابطه دارد رفتار، ظهور مستقیم قصد است؛ که تمایل یا برنامه‌های فرد را برای انجام واقعی رفتار هدف بیان می‌کند (وفایی نجار و همکاران، ۱۳۹۵). پژوهش و انجام مداخلات با استفاده از نظریه رفتار برنامه‌ریزی شده در حوزه اعتیاد و سوءصرف مواد سابقه زیادی دارد. طاووسی و همکاران (طاووسی و همکاران، ۱۳۹۰) با به کارگیری این نظریه به منظور پیش‌بینی رفتار سوءصرف مواد در نوجوانان نشان دادند که سازه‌های مدل ۲۸٪ واریانس رفتار و ۳۶٪ واریانس قصد را توصیف می‌کند. کاربرد این نظریه توسط میرزاپور علويجه و همکاران (۱۳۹۳) نیز توانست واریانس ۱۷/۹ درصدی از رفتار پدران در پیشگیری از گرایش فرزندان به مواد را توضیح بدهد. به منظور پیش‌بینی سوءصرف مواد در نوجوانان بشیریان و همکاران (۱۳۹۲) نیز از نظریه رفتار برنامه‌ریزی شده استفاده کردند و نشان دادند که نگرش، هنجارهای انتزاعی و کنترل رفتاری متصور پیش‌بینی‌کننده‌های قوی برای قصد مصرف مواد هستند. هوانگ و همکاران (۲۰۱۲) با استفاده از نظریه رفتار برنامه‌ریزی شده در قالب یک برنامه پیشگیری از اعتیاد در دانش‌آموزان سال اول دبیرستان در تایوان نشان دادند مهارت‌های زندگی، نگرش، هنجارهای انتزاعی و کنترل رفتاری متصور دانش‌آموزان دریافت‌کننده برنامه مداخله‌ای به طور معناداری بعد از اجرای آموزش نظریه محور بهبود یافت. نظریه رفتار برنامه ریزی شده می‌تواند رفتار افراد را تحت تأثیر قرار دهد، اما به دید محقق توجه به ساخت شناختی افراد نیز می‌تواند در تغییر رفتار اثر بخش باشد.

<sup>1</sup>Prevention<sup>2</sup>Hiroi & Agatsuma

طرحواره های ناساز گار که در شکل گیری بسیار از رفتارهای مشکل آفرین دخالت دارند از جمله مقوله های مهم ساخت شناختی افراد می باشد.

براساس نظریه یانگ رفتارهای ناسازگارانه در پاسخ به طرحواره ایجاد شده و بعدها به وسیله طرحوارهها برانگیخته می شوند. یانگ معتقد است طرحوارههای ناسازگار اولیه عمیقترین سطح شناخت هستند، الگوی ثابت و دراز مدتی دارند که در دوران کودکی به وجود می آیند و تا زندگی بزرگسالی ادامه پیدا می کنند و تا حد زیادی ناکارآمدند (سلمانی، ۱۳۹۸). آنها نقش اولیه و پایه‌ای در تجارت افراد داشته و بر فرایند تجارت بعدی تأثیر می گذارند. طرحوارههای ناسازگار اولیه بر نحوه فکر، احساس و عملکرد بیماران یا این که با دیگران چگونه ارتباط برقرار کنند نقشی اساسی دارند (شهرابی، ۱۳۹۴).<sup>۱</sup> نشان دادن که طرحواره های ناسازگار اولیه با سبک های مقابله ای با اجتناب و جبران بیش از حد در افراد با اعتیادپذیری بالا رابطه مثبت دارند. وردیجیوگارسیا و همکاران (۲۰۱۹) از درمانهای شناختی و عصب روانشنختی (مثل طرح واره درمانی و حافظه کاری) و رفتار درمانی (مدیریت اضطراری و رفتار برنامه ریزی شده) بهره بردارند. نتایج نشان داد آموزش رفتار برنامه ریزی شده و مدیریت اضطراری همراه با درمان شناختی رفتاری، پتانسیل تغییر تصمیم گیری را در افراد معتاد دارند. کاراتیزاس<sup>۲</sup> و همکاران (۲۰۱۶) نشان دادند که طرحواره های ناسازگار در تمايل به سوء مصرف مواد در بزرگسالان موثر است و در درمان افراد معتاد شیوه های طرح واره درمانی می تواند موثر باشد. انچه پژوهشها نشان داد اهمیت سن جوانی در مقوله آموزش پیشگیرانه و مفید بودن دو شیوه آموزشی طرحواره درمانی و رفتار برنامه ریزی شده در حبشه پیشگیری از اعتیاد می باشد. لذا با توجه به ضرورت توجه به پیشگیری از سوء مصرف مواد در محیط های آموزشی آنهم دانشگاه فرهنگیان از طریق آموزش و کارایی مداخلات آموزشی مبتنی بر طرح واره درمانی گروهی برای تغییر شناخت و نظریه رفتار برنامه ریزی شده برای عملیاتی کردن شناخت ها، هدف این مطالعه مقایسه اثربخشی مداخله مبتنی بر طرح واره درمانی گروهی و نظریه رفتار برنامه ریزی شده در خطرپذیری و تصمیم گیری مخاطره آمیز دانشجو معلمان دانشگاه فرهنگیان می باشد.

## روش

رویکرد این پژوهش کمی و به روش نیمه تجربی با پیش آزمون و پس آزمون با سه گروه آزمایش و یک گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش، کلیه دانشجویان دانشگاه فرهنگیان (N=1344) در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۹۹ بود. در پژوهش هایی که آزمودنی ها باید ویژگی های مشخصی را داشته باشند تا مداخلات پژوهش معنی دار باشد بهتر است از نمونه گیری هدفمند، آزمودنی هایی که واجد ویژگی های مشخص شده پژوهش (در اینجا نمرات بالا در اعتیاد پذیری و خطر پذیری) استفاده شود (دلاور، ۱۳۹۸)، لذا در این پژوهش به صورت نمونه گیری هدف مند ۴۸ نفر از کسانی که نمره اعتیاد پذیری و خطر پذیری انها از خط برش بالاتر بودند به عنوان نمونه پژوهش استفاده شد. برای این که بتوانیم میزان تاثیر دو نوع مداخله را به صورت دقیق بررسی کیم نیازمند چهار گروه بود، دو گروه طرحواره درمانی و رفتار برنامه ریزی را به تنها یی استفاده کردند، یک گروه ترکیب هر دو روش البته ابتدا طرحواره درمانی که شناخت و

<sup>1</sup>Knapík, Slancová

<sup>2</sup>Karatzias

سازه های شناختی افراد را هدف قرار می داد و بعد از آموزش رفتار برنامه ریزی شده استفاده شد برای تثبیت رفتار. بدأ در این طرح آزمودنی های متجانس به روش تصادفی به ۴ گروه تقسیم (۳ گروه برای آزمایش و یک گروه برای کنترل یا گواه) در نظر گرفته شدند. پس از اجرای پیش آزمون،<sup>۳</sup> گروه آزمایش تحت تأثیر متغیر مستقل(طرح واره درمانی، آموزش رفتار برنامه ریزی شده و آموزش همزمان) قرار گرفتند. سپس از همه ی گروههای چهارگانه پس آزمون به عمل آمد. همچنین برای بررسی پایای درمان یک ماه بعد از پایان جلسات مجددا از هر سه گروه آزمون خطر پذیری و اعتیاد پذیری اخذ شد. برای مقایسه نتایج گروههای آزمایش و گواه از روش تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر استفاده شد.

جدول ۱: دیاگرام طرح پژوهش

گروه	آزمون	مداخله	آزمون	آزمون
گروه آزمایش <sup>۱</sup>	پیش آزمون	طرحواره درمانی گروهی	پس آزمون	
گروه آزمایش <sup>۲</sup>	پیش آزمون	رفتار برنامه ریزی شده	پس آزمون	
گروه کنترل <sup>۱</sup>	پیش آزمون	آموزش همزمان	پس آزمون	
گروه کنترل <sup>۲</sup>	بدون درمان	پیش آزمون	پس آزمون	

معیارهای ورود به پژوهش؛ دانشجو بودن در دانشگاه فرهنگیان، نمره اعتیاد پذیری و خطر پذیری بالا در پرسشنامه های پژوهش، نداشتن سابقه مصرف مواد و یا ترک مواد، نداشتن مشکلات و اختلالات روانشناسی، تعهد به شرکت در تا پایان پژوهش و معیارهای خروج از پژوهش عدم تمایل به شرکت در جلسات مداخله به علل خاص مثل بیماری در نظر گرفته شد. در این پژوهش ملاحظات اخلاقی از جمله، احترام به حقوق افراد، کرامت انسان و تنوع باورها و عقاید، اجتناب از هرگونه تبعیض، مسئولیت پذیری نسبت به وظایف حرفه ای، جلب رضایت از تمامی شرکت کنندگان، رازداری و محترمانه بودن اطلاعات به دست امده از دانشجو معلمان، عدم ذکر اسمی افراد در هیچکدام از اسناد پژوهش و بهره گیری تمام گروه های از مداخلات پژوهش پس از اتمام فرایند پژوهش رعایت شد. همچنین در این پژوهش تعارض منافع در هر حوزه جمع آوری، تفسیر و انتشار اطلاعات انجام نگرفته است.

#### ابزار

مقیاس اعتیاد پذیری زرگر(۱۳۸۵): مقیاس آمادگی به اعتیاد (اعتیاد پذیری) ۱ توسط وید<sup>۱</sup> و همکاران(۱۹۹۲) ساخته شد و توسط زرگر(۱۳۸۵) مطابق با فرهنگ ایرانی پرسشنامه ترجمه و هنجاریابی شده است. این پرسشنامه از دو عامل تشکیل شده و دارای ۳۶ ماده به اضافه ۵ ماده دروغ سنج می باشد. این پرسشنامه ترکیبی از دو عامل آمادگی فعال و آمادگی منفعل می باشد. آمادگی فعال مربوط به رفتارهای ضد اجتماعی، میل به مصرف مواد، نگرش مثبت به مواد، افسردگی و هیجان خواهی می باشد و در عامل دوم (آمادگی منفعل) بیشترین ماده ها مربوط به عدم ابراز وجود و افسردگی می باشد.

امادگی منفعل ۱۶ سوال(39)

امادگی فعال ۲۰ سوال: (3, 7, 8, 10, 11, 16, 17, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 34, 35, 36)

۵ گویه هم برای دروغ سنجی استفاده می شود.

<sup>1</sup> APS (Addiction Potential Questionnaire )

<sup>2</sup> Weed

نمونه سوال: رفاقت با افرادی که مواد مصرف می‌کنند اشکالی ندارد. در پژوهش زرگر و همکاران (۱۳۸۷) جهت محاسبه روایی این مقیاس از دو روش استفاده شد. در روایی ملاکی، پرسشنامه آمادگی به اعتیاد دو گروه معتاد و غیر معتاد را به خوبی از یکدیگر تمیز داده است. روایی سازه مقیاس از طریق همبسته کردن آن با مقیاس ۲۵ ماده‌ای فهرست بالینی علائم بالینی ۰/۴۵ محسوبه شده است که معنی دار می‌باشد. اعتبار مقیاس با روش آلفایکرونباخ ۰/۹۰ محسوبه شد که در حد مطلوب می‌باشد (زرگر و همکاران، ۱۳۸۷). نمره گذاری هر سوال بر روی یک پیوستار از صفر (کاملاً مخالفم) تا ۳ (کاملاً موافقم) می‌باشد. البته این شیوه نمره گذاری در سوالات شماره ۱۲، ۱۵، ۲۱ و ۳۳ معکوس خواهد شد. این پرسشنامه دارای عامل دروغ سنج می‌باشد که شامل سوالات شماره ۱۲، ۱۵، ۲۱ و ۳۳ می‌شود. برای بدست آوردن امتیاز کلی پرسشنامه باید مجموع امتیازات تک تک سوالات (به غیر از مقیاس دروغ سنج) را با هم جمع نمود. این نمره دامنه‌ای از ۰ تا ۱۰۸ را خواهد داشت. نمرات بالاتر به منزله آمادگی بیشتر فرد پاسخ دهنده برای اعتیاد می‌باشند و برعکس.

پرسشنامه خطرپذیری محمدی و همکاران (۱۳۸۶)<sup>۱</sup>: برای سنجش خطرپذیری از مقیاس خطرپذیری ایرانی (زاده محمدی و همکاران، ۱۳۸۶) استفاده شد. در این مقیاس ۳۸ گویه برای سنجش آسیب پذیری در مقابل رفتارهای پرخطر از قبیل سیگار کشیدن (۵ سوال)، مصرف مواد مخدر (۸ سوال)، مصرف الکل (۶ سوال)، رانندگی پرخطر (۵ سوال)، خشونت (۵ سوال)، رابطه و رفتار جنسی (۴ سوال) و گرایش به جنس مخالف (۴ سوال) به کار گرفته شد. پاسخگویان موافقت یا مخالفت خود را با این گویه‌ها در یک مقیاس ۵ گزینه‌ای از کاملاً موافق (۵) تا کاملاً مخالف (۱) بیان کردند. نمره گزاری گویه‌ها ۱ برای کاملاً مخالف، ۲ مخالفم، ۳ متوسط، ۴ موافقم و ۵ کاملاً موافق انجام می‌شود. حداقل نمره مقیاس ۱۹۰ نمره و حداقل آن ۳۸ نمره می‌باشد. مقیاس خط برش ندارد و هر چه نمرات بیشتر باشد رفتار پرخطر بیشتر اتفاق می‌افتد.

نمونه سوال: من از حرکات نمایشی مثل لایی کشیدن، تک چرخ زدن و مسابقه با دیگران خوشم می‌آید. اعتبار مقیاس خطرپذیری ایرانی (IARS) به روش همسازی درونی<sup>۲</sup> و با کمک آلفای کرونباخ و روایی سازه آن با استفاده از تحلیل عاملی اکتشافی و روش تحلیل مولفه‌های اصلی<sup>۳</sup> مورد بررسی قرار گرفت. آزمون KMO برابر با ۰/۹۴۹ و در سطح بسیار مطلوب و رضایت‌بخش بود و آزمون کرویت بارتلت از نظر آماری معنادار بود. هم چنین میزان اعتبار پرسشنامه خطرپذیری و خرده مقیاسهای آن در سطح مناسب و مطلوبی بود، به طوری که میزان آلفای کرونباخ برای مقیاس کلی ۰/۹۳۸، سیگار کشیدن ۰/۹۳۱، مصرف مواد مخدر ۰/۹۰۶، مصرف الکل ۰/۹۰۷، رابطه و رفتار جنسی ۰/۸۵۶ و گرایش به جنس مخالف ۰/۸۰۹ بدست آمد.

### روش اجرا

ابتدا از دانشجویان دانشگاه فرهنگیان آزمونهای خطرپذیری و اعتیاد پذیری گرفته شده و از بین افرادی که بالاترین نمره را آورده بودند به صورت تصادفی منظم و از روی لیست ۴۸ نفر انتخاب و در سه گروه (سه گروه آزمایش ۱۲

<sup>1</sup>-Iranian Adolescents Risk-taking Scale

<sup>2</sup>-Internal Consistency

<sup>3</sup>-Principle Component Analysis

نفره و یک گروه گواه ۱۲ نفره) به صورت کاملاً تصادفی جایگزین شدند. گروه آزمایش (۱)، ۱۱ جلسه یک ساعتی طرح واره درمانی، گروه آزمایش (۲)، ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای رویکرد رفتار برنامه ریزی شده و گروه آزمایش (۳) ۱۲ جلسه آموزش ترکیبی از هر دو رویکرد بهره گرفته شد. پس از پایان جلسات آموزشی مجدداً از هر ۴ گروه آزمون خطر پذیری گرفته شد.

پرتوکل درمانی برای جلسات به قرار زیر می‌باشد:

جدول ۲. خلاصه جلسات طرحواره درمانی (يانگ و همكاران، ۲۰۰۳، سيد محمدی، ۱۳۹۶).

جلسات	اهداف محتوایی	اهداف جلسات
جلسه اول	آشنایی و معرفی برنامه	برقراری ارتباط و همدلی، چگونگی شکل گیری طرحواره‌های ناسازگار اولیه، عملکردهای طرحواره و سبکها و پاسخهای مقابله‌ای ناسازگار
جلسه دوم	اجرای پرسشنامه‌ها	ارزیابی وضعیت اولیه گروه، مفهوم سازی مشکل آزمودنی طبق رویکرد طرحواره محور
جلسه سوم	معرفی طرحواره درمانی	آشنایی و درک مفاهیم طرحواره درمانی و نحوه کاربرد آن.
جلسه چهارم	آموزش و شناخت طرحواره‌های ناسازگار اولیه	فرآگیری دقیق و علمی طرحواره‌های ناسازگار اولیه، آموزش و تمرین دو تکنیک شناختی شامل آزمون اعتبار طرحواره و تعریف جدید از شواهد تأیید کننده طرحواره
جلسه پنجم	معرفی حوزه‌های طرحواره‌های ناسازگار اولیه	آشنایی با حوزه‌های طرحواره‌های ناسازگار اولیه و تشخیص آن، شناسایی حوزه‌های مختلف طرحواره مربوطه
جلسه ششم	آموزش و شناخت مفهوم هماهنگی شناختی	شناخت پاسخهای مقابله‌ای ناکارآمد با تجربیات شخصی، نوشته
جلسه هفتم	مرحله سنجش و آموزش طرحواره درمانی	شناخت و تشخیص طرحواره‌های ناسازگار فردی، ایجاد فرصت
جلسه هشتم	استفاده از راهبردهای شناختی طرحواره درمانی	اصلاح طرحواره‌ها و سبکهای مقابله‌ای ناکارآمد، پیدا کردن راه‌های جدید برای برقراری ارتباط و دست برداشتن از سبک‌های مقابله‌ای اجتناب، تسلیم و جیزان افراطی
جلسه نهم	استفاده از راهبردهای تجربی طرحواره درمانی	تغییر و بهبود سطح هیجانی و عاطفی طرحواره‌های ناسازگار، اجرای گفتگوی خیالی، شناسایی نیاز هیجانی ارضانشده و تلاش علیه طرحواره‌ها در سطح عاطفی
جلسه دهم	آموزش روش‌های الگوگشتنی	جایگزین کردن رفتارهای سالم و کارآمد بجای رفتارهای ناسازگار، تصویرسازی ذهنی موقعیت‌های مشکل آفرین و تمرین رفتارهای سالم تصویرسازی، ایفای نقش و انجام تکالیف مرتبط، بازنگری مزایا و معایب رفتارها
جلسه یازدهم	اجرای پس آزمون	ارزیابی اثربخشی طرحواره درمانی، غلبه بر موانع تغییر رفتار، جمع‌بندی

مداخله آموزشی شامل ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای متناسب با سازه‌های نظریه رفتار برنامه ریزی شده و بر اساس نیازهای

آموزشی متناسب با پیشگیری از سوءصرف مواد در دانشجویان خواهد بود.

جدول ۳. خلاصه جلسات رفتار برنامه ریزی شده (ایزن و شفن، ۲۰۱۲).

جلسات	اهداف محتوایی	اهداف جلسات
جلسه اول	آشنایی و معرفی برنامه	گفتن اهداف برگزاری کلاس‌ها، تنظیم ساعت و تاریخ جلسات
جلسه دوم	مفاهیم کلی	شامل تعریف اعتیاد، آشنایی با انواع مواد، دلایل گرایش به مواد، فیزیولوژی بدن و وابستگی مغز و روان
جلسه سوم	باورها، خانواده	موضوعات باورهای غلط درباره آثار فیزیولوژیکی سروانی - اجتماعی مواد، هزینه‌های اجتماعی و فردی، تعریف انسان سالم و دیدگاه خانواده، جامعه و گروه‌های اجتماعی هنجار جزء
جلسه چهارم	موقعیت شناسی	شناسایی موقعیت‌های پرخطر و مهارت‌های برخورد با موقعیت‌های پرخطر ریشه‌های تحولی و حوزه‌های آن
جلسه پنجم	مهارت زندگی	مهارت‌های زندگی و جرات آموزی
جلسه ششم	خود اگاهی هیجانی	شناختی و مقابله با خلق منفی، جایگزینی افکار منطقی و مثبت به جای افکار و خلق منفی، مقابله با استرس و افزایش اعتماد به نفس
جلسه هفتم	خودداری‌زایی	شناختی نقاط ضعف، ترس‌ها، مشکلات ارتقابی، تجربیات مثبت و منفی کلشته به همراه فراهم‌سازی موقعیت برای تشویق جمعی و ارائه بازخورد مناسب
جلسه هشتم	اجرای پرسشنامه	گرفتن پس آزمون

جلسات در قالب گروههای ۱۲ نفری در مرکز مشاوره دانشگاه فرهنگیان مشهد برگزار شد و با تکیه بر تکنیک بحث گروهی، ایفای نقش و بارش افکار اداره شد و در انتهای هر جلسه خلاصه‌ای از مباحثت به همراه جزوی مرتبط داده شد.

### یافته‌ها

آزمودنی‌های پژوهش شامل ۴۸ نفر دانشجو معلمان پسر که در ۴ گروه ۱۲ نفره (طرح واره درمانی گروهی، رفتار برنامه‌ریزی شده و گواه) انتساب شدند.

جدول (۴) مقایسه سنی گروه‌های آزمایشی و گواه

گروه	میانگین	انحراف استاندارد	کمینه	بیشینه
طرح‌واره درمانی	۲۲/۱۳	۳/۳۳	۱۸	۲۶
رفتار برنامه‌ریزی شده	۲۱/۷۶	۴/۴۳	۱۸	۲۹
ترکیبی	۲۱/۸۹	۳/۲۴	۱۹	۲۶
گواه	۲۲/۱۱	۳/۷۱	۱۹	۲۸

جدول (۵) شاخص‌های توصیفی اعتیاد پذیری در پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری به تفکیک گروه‌ها

گروه	متغیر	پیش آزمون	پس آزمون	پیگیری	میانگین	انحراف معیار						
طرح‌واره درمانی گروهی	اعتیاد پذیری	۹۱/۶۷	۳/۹۵	۵۶/۲۷	۱۳/۱۸	۴۹/۹۳	۱۴/۹۶	۴/۲۱	۱۰۰/۵۵	۳/۳۴	۱۰۳/۱۰	۲/۲۱
	خطر پذیری	۱۰۵/۴۴	۲/۲۱	۱۰۳/۱۰	۷۱/۲۷	۷۲/۲۲	۵۷/۰۰	۴/۲۱	۱۰۰/۵۵	۳/۳۴	۱۰۳/۱۰	۲/۲۱
رفتار برنامه‌ریزی شده	اعتیاد پذیری	۹۱/۴۷	۲/۹۲۴	۶۱/۲۷	۷۱/۲۷	۷۲/۲۲	۵۷/۰۰	۴/۲۱	۱۰۰/۵۵	۳/۳۴	۱۰۳/۱۰	۲/۲۱
	خطر پذیری	۱۰۵/۴۴	۲/۲۱	۱۰۳/۱۰	۱۰۳/۱۰	۱۰۳/۱۰	۱۰۰/۵۵	۴/۲۱	۱۰۰/۵۵	۳/۳۴	۱۰۳/۱۰	۲/۲۱
آموزش همزمان	اعتیاد پذیری	۹۲/۲۵	۴/۲۵	۴۵/۲۳	۳/۲۴	۴۴/۲۱	۷۲/۲۱	۳/۸۹	۹۴/۳۳	۳/۵۵	۹۹/۱۵	۴/۱۷
	خطر پذیری	۱۵۷/۱۵	۴/۱۷	۹۹/۱۵	۹۹/۱۵	۹۹/۱۵	۹۴/۳۳	۴/۲۱	۱۰۰/۵۵	۳/۳۴	۱۰۳/۱۰	۲/۲۱
گواه	اعتیاد پذیری	۹۱/۴۰	۲/۳۰	۸۹/۴۷	۲/۹۲	۹۰/۲۰	۵/۳۷۵	۴/۲۱	۱۰۰/۵۵	۳/۳۴	۱۰۳/۱۰	۲/۲۱
	خطر پذیری	۱۵۵/۴۴	۲/۲۱	۱۰۳/۱۰	۱۰۳/۱۰	۱۰۳/۱۰	۱۰۰/۵۵	۴/۲۱	۱۰۰/۵۵	۳/۳۴	۱۰۳/۱۰	۲/۲۱

جهت پاسخگویی به فرضیات پژوهشی از تحلیل واریانس اندازه گیری مکرر استفاده شد. نتایج آزمون شاپیرو ویلک جهت بررسی بهنجار بودن توزیع متغیرها نشان دهنده بهنجار بودن توزیع متغیرها به تفکیک گروه‌ها بود (P<0.05). نتایج آزمون لوین برابری همگنی واریانس‌ها در پیش آزمون ( $F=0.76$ ,  $P=0.05$ ), پس آزمون ( $F=0.05$ ,  $P>0.05$ ) و پیگیری ( $F=2.67$ ,  $P>0.05$ ) نشان از برابری واریانس‌های گروه‌ها داشت. آزمون کرویت موچلی نیز نشان داد که مفروضه محقق شده است ( $W=0.98$ ,  $\chi^2=5.26$ ,  $df=2$ ,  $P>0.05$ ). با توجه به محقق شدن مفروضات در ادامه از تحلیل واریانس اندازه گیری مکرر استفاده شد. نتایج تحلیل در جدول ۶ آمده است:

جدول (۶) نتایج آزمون تحلیل اندازه گیری مکرر

منبع تغییرات	مجموع مجذورات	درجات آزادی	میانگین	سطح معناداری	مجدور اتای سهمی	F
آزمون	۱۸۱۴۵/۸۸	۲	۹۰۷۲/۹۴	۲۲۷/۶۴	۰/۰۰۰۰	۰/۸۵
عضویت گروهی	۸۲۶۹/۷۲	۲	۴۱۳۴/۸۶	۵۶/۱۵	۰/۰۰۰۰	۰/۷۲
آزمون×عضویت گروهی	۲۵۴۷/۲۸	۴	۶۳۶۷۵۷	۲۷/۳۳	۰/۰۰۰۰	/۵۳

آن چنان که در جدول ۶ نشان داده شده است میان سه گروه آموزش طرح واره درمانی گروهی، آموزش رفتار برنامه‌ریزی شده و آموزش همزمان بر خطر پذیری بر حسب آزمون، عضویت گروهی و اثر تعاملی آزمون و عضویت

گروهی تفاوت معناداری وجود دارد ( $P < 0.01$ ). اندازه اثر منابع تغییر در ایجاد تفاوت ها به ترتیب  $0.85 \pm 0.72$  و  $0.53 \pm 0.53$  است. نتایج آزمون تعقیبی بن فرونی جهت مقایسه میانگین ها بر حسب مراحل آزمون در گروه های آزمایشی در جدول ۷ آورده شده است.

جدول(۷) آزمون تعقیبی بن فرونی جهت مقایسه میانگین خطرپذیری بر حسب مراحل آزمون در گروه های آزمایشی

مجذور اتابی	پیش آزمون-پیگیری			پیش آزمون			گروه ها	
	اختلاف میانگین		سطح معناداری اختلاف میانگین	سطح معناداری اختلاف میانگین	اختلاف میانگین			
	پس آزمون	پیگیری	سطح معناداری	اختلاف میانگین	سطح معناداری	اختلاف میانگین		
۰/۸۸	۰/۱۹	۰/۳۷	۰/۰۰۰۱	۳۳/۶۶	۰/۰۰۰۱	۳۱/۲۳	طرحواره درمانی	
۰/۷۶	۰/۲۲	۰/۳۴	۰/۰۰۰۱	۲۸/۳	۰/۰۰۰۱	۲۷/۴۹	رفتار برنامه ریزی شده	
۰/۹۱	۰/۱۲	۰/۵۸	۰/۰۰۰۱	۳۹/۳۴	۰/۰۰۰۱	۳۶/۳۳	ترکیبی	

نتایج جدول ۷ نشان می دهد که در هر سه گروه آزمایشی از پیش آزمون به پس آزمون و پیش آزمون به پیگیری میانگین ها افزایش یافته و تفاوت معناداری وجود دارد ( $P < 0.01$ ). از پس آزمون به پیگیری در در هر سه گروه آزمایشی تفاوت معنادار نیست ( $P > 0.05$ ). نتایج نشان می دهد که مجذور اتابی سهمی در گروه آموزش طرحواره درمانی ( $0.88 \pm 0.88$ )، رفتار برنامه ریزی شده ( $0.76 \pm 0.76$ ) و آموزش ترکیبی ( $0.91 \pm 0.91$ ) می باشد. مقایسه های بین گروهی در پس آزمون و پیگیری با آزمون تعقیبی بن فرونی در جدول ۸ انجام دیده می شود:

جدول(۸) نتایج آزمون تعقیبی بن فرونی جهت مقایسه تفاوت ها بر حسب عضویت در گروه های آزمایشی در خطرپذیری

گروه	اختلاف میانگین سطح معناداری اختلاف میانگین سطح معناداری			
	پیگیری	پس آزمون	اختلاف میانگین سطح معناداری	گروه
طرح واره درمانی گروهی - رفتار برنامه ریزی شده	۰/۰۲	۸/۲۳	۰/۰۲	۸/۷۱
طرح واره درمانی گروهی - آموزش همزمان	۰/۰۰۰۱	-۱۶/۳۴	۰/۰۰۱	-۱۲/۳۱
رفتار برنامه ریزی شده - آموزش همزمان	۰/۰۰۰۱	-۱۸/۰۸	۰/۰۰۰۱	-۱۵/۲۵

نتایج جدول ۸ نشان می دهد که در پس آزمون و پیگیری تفاوت های گروه آموزش طرح واره درمانی گروهی و رفتار برنامه ریزی شده و گروه آموزش همزمان معنادار است ( $P < 0.05$ ). میانگین طرح واره درمانی گروهی از گروه آموزش رفتار برنامه ریزی شده بیشتر و از گروه آموزش همزمان کمتر است. گروه آموزش رفتار برنامه ریزی شده نیز تفاوت معناداری با گروه آموزش همزمان دارد ( $P < 0.01$ ). این گروه میانگین کمتری نسبت به گروه آموزش همزمان دارد.

### بحث و نتیجه گیری

در پژوهش حاضر اثربخشی دو برنامه طرحواره درمانی گروهی، رفتار برنامه ریزی شده بر خطرپذیری با گرایش به اعتیاد مورد بررسی قرار گرفت. از چهار گروه پژوهشی سه گروه آزمایشی که به ترتیب تمرينات طرحواره درمانی گروهی، رفتار برنامه ریزی شده و اموزش همزمان بر خطرپذیری و اعتیادپذیری دانشجو معلمان بهره گرفته و گروه گواه در لیست انتظار جهت دریافت خدمات بودند و بعد از اتمام مداخله به صورت رایگان از هر دو اموزش بهره مند شدند. فرضیه پژوهش «بین اثربخشی آموزش طرح واره درمانی گروهی، آموزش رفتار برنامه ریزی شده و آموزش همزمان بر خطرپذیری دانشجویان با گرایش به اعتیاد تفاوت وجود دارد» بود. نتایج چهار گروه نشان داد که در پس

آزمون و پیگیری تفاوت های گروه آموزش طرحواره درمانی گروهی و رفتار برنامه ریزی شده بر اعتیاد پذیری نسبت به گروه گواه معنادار بود ( $P < 0.01$ ). میانگین گروه طرحواره درمانی گروهی نسبت به گروه رفتار برنامه ریزی پایین تر آمده بود ولی معنی دار نبود لذا تفاوت معنی داری بین دو شیوه در خطرپذیری و اعتیاد پذیری دانشجویان مشاهده نشد ( $P > 0.01$ ). در پس آزمون و پیگیری تفاوت های گروه آموزش همزمان بر خطرپذیری و اعتیاد پذیری نسبت به آموزش طرحواره درمانی گروهی و رفتار برنامه ریزی شده به تنها یی معنادار بود ( $P < 0.01$ ). نتایج این پژوهش با نتایج پژوهش های روح الامین (۱۳۹۸)؛ قندهاری و دهقانی، (۱۳۹۶)؛ سرزهی و همکاران (۱۳۹۵)؛ بهادر و شیدایی (۱۳۹۴)؛ محمدی زیدی و پاکپور حاجی آقا (۱۳۹۴)؛ مادن و همکاران (۲۰۱۶) و کاتارسیس و همکاران (۲۰۱۶) هم راستاست.

در بروز اعتیاد، رفتارهایی پر خطر نقش تحریک کننده دارند. رفتارهای تکانشی و تصمیم گیری های مخاطره آمیز اگر همراه با خودبازداری نباشد، تبعات شکننده ای برای افراد به دنبال خواهد داشت. طبق نظریه رفتار برنامه ریزی شده هنجارها و باورهای افراد در مورد هر قصد رفتاری نقش تعیین کننده ای در بروز یا عدم بروز رفتارها دارد. وقتی در محیطی زندگی می کنیم که هنجار آن رفتارهای پر خطر می باشد و باور جمع بر انجام کارهایی پر خطر است امکان بروز رفتار پر خطر زیاد می شود. انچه که در این بین مانع مناسبی برای عدم بروز رفتار پر خطر (اینجا اعتیاد) می شود، عامل آگاهی نسبت به رفتار پر خطر است. طبق الگوی اموزشی رفتار برنامه ریزی شده، می توان با ایجاد یک هنجار شخصی مبتنی بر باورهای کارامد، کنترل مناسبی را به فرد در مواجهه با موقعیت های پر خطر آموزش داد. از طرفی برای داشتن باورهای کار امد نیاز مند تغییر ساخت شناختی فرد هستیم، بسیاری از جنبه های زندگی روزمره ای افراد (تفکر، احساس و رفتار) خودکار هستند (ماردسون و همکاران، ۲۰۱۹). همان طور که مسجدی (۱۳۹۸) خاطر نشان کرده است، افراد تنها نسبت به چیزهایی هوشیار هستند که نیاز دارند نسبت به آنها هوشیار باشند. یادگیری و انجام هر فعالیت جدید در ابتدا نیازمند دقت و توجه آگاهانه است اما با تسلط بر هر مهارت به تدریج اعمال مربوط به آن به صورت خودکار درمی آیند، به نحوی که حتی میتوان دو کار را همزمان انجام داد (یانگ و همکاران، ۲۰۱۲). رفتارهای جدید مستلزم توجه به هر مولفه هستند. با تمرین و تکرار به تدریج مولفه های رفتار جدید به صورت بخشی از آن دسته از فرآیندهای مغزی درمی آیند که نیاز چندانی به توجه آگاهانه ندارند به نحوی که در نهایت از حیطه ای هوشیاری خارج شده، پس از آن به صورت زنجیره های رفتاری خودکار عمل خواهند کرد (محمدی زیدی و پاکپور حاجی آقا، ۱۳۹۴). به دلایلی که شرح آنها گفته خواهد شد، خصوصیات جاری محیط بالافصل مانند اشیا، محیط و مردم، میتوانند الگوهای خودکار پاسخدهی و رفتار را فعال سازند. فرآیندهای شناختی خودکار به صورت میانجی بین خصوصیات محیطی و تصمیمگیری یا رفتار عمل میکنند، بنابراین به افکار هوشیار و تأمل، کمتر نیاز میشود. شواهد تجربی مبنی بر این که این فرآیندهای خودکار (از جمله طرحواره های ناسازگار) نقش مهمی در تقویت، تداوم و عود انواع مختلف رفتارهای بهنجار و نابهنجار از جمله سوء مصرف مواد، بازی میکند. طرحواره های ناسازگار، پدیدهای است که در طی آن با وجود تلاشهای فرد برای نادیده گرفتن محرک، تمام نیروی توجه به سمت آن سوق میابد (کاتارسیس و همکاران، ۲۰۱۶). این پدیده در بسیاری از آسیب شناسی های روانی نقش مهمی را بازی میکند. برای مثال، زمانی که

طرحواره های ناسازگاربرای محرکهای مربوط به مواد مخدر شروع میشود، میتواند ساز و کارهایی را که در نهایت به مصرف مواد میانجامند فعل سازد. نظریه ها و تحقیق های متعددی نقش طرحواره های ناسازگاربه مواد را در ناتوانی کنترل رفتارهای سوءصرف مواد، مهم میدانند (قندهاری و دهقانی، ۱۳۹۶ و کاتارسیس و همکاران، ۲۰۱۶). در طرح واره درمانی نگاه درمانگر به گرایش به مواد مخدر، داشتن طرحواره های ناساز گار است که فرد را در مواجه با موقعیت منجر به رفتارهای پرخطر می کند و خودبازداری را مختل می کند. در نظریه رفتار برنامه ریزی شده هم نگاه مبتنی بر هنجارها و باورهای فرد است، وقتی هنجارهای محیط و فشار هنجاری شدید می شود و باورهای فرد هم قدرت مقابله با آن فشار را ندارد، رفتار پرخطر تشدید می شود. در این پژوهش سعی شده است تا با ترکیب رویکرد های شناختی و رفتاری (طرحواره درمانی و رفتار برنامه ریزی شده) الگوی جدیدی را برای پیشگیری سوءصرف مواد ارائه دهیم. شواهد حاکی از آن است که مصرف مواد به عنوان یک رفتار ناشی از وابستگی، ویژگیهای ذهنی، هیجانی و انگیزشی دارد. سوءصرف مواد، رفتاری ذهنی و هیجانی است زیرا پس از یک دوره ترک با تمایلاتشدید به مصرف همراه است(بهادر و شیدایی، ۱۳۹۴).. رفتار سوءصرف مواد، انگیزشی است زیرا در موارد زیادی، میل (یا تمایل) به مواد به رفتار جستجوی مواد (معطوف به هدف) نمی انجامد. مدلهای سنتی رفتاری تمایل به مواد، حاکی از آن است که میل، پیشنباز رفتار جستجوی مواد است. لیکن براساس شواهد موجود، میل به مواد، همیشه به مصرف آن منجر نمیشود (برای مثال، تمامی مصرفکنندگان سمزدایی شده، میل به مصرف را تجربه میکنند اما تعدادی پاک باقی می مانند). بنابراین، محققین بین میل به مواد، هوس و مصرف مواد تمایز قابل شدند(روح الامین، ۱۳۹۸). او عنوان کرد فرآیندهای شناختی خودکاری که میل به مصرف مواد را به دنبال میآورند با فرآیندهای شناختی هوشیار و غیرخودکار تکمیل میشوند. فرد از میل خود آگاه بوده و فرصت تصمیم‌گیری دارد که پاک بماند یا مواد مصرف کند. زمانی که موضع بیرونی و درونی، مانع از مصرف مواد شده و تجربه‌ی لذت یا راحتی مورد انتظار فرد را مسدود میکنند، هوس شکل میگیرد. براساس مطالعات شخصی و مرور پژوهش‌های قبلی، می توان نتیجه گرفت که میل یا هوس با مصرف مواد رابطه‌ی ضعیفی دارند. به علاوه مصرف یا بازگشت به مصرف بارها در غیاب میل یا احساس هوس نیز مشاهده شده است. اگر ما طرحوارها را همان قسمت ناهوشیار و نیمه هوشیار فرد در نظر بگیرم و درون داد و هنجارهای اجتماعی و گروهی را قسمت هوشیار و برونداد، هدف این پژوهش در واقع اتخاذ رویکردی بود که هر دو جنبه مصرف مواد را کنترل کند و تاحدواد زیادی هم موفق شد.

این پژوهش در واقع در تلاش برای معرفی دو روش مداخله در پیشگیری از سوءصرف مواد از بعد تعییر نگرش(طرح واره درمانی) و تعییر رفتار(رفتار برنامه ریزی شده) بود. با توجه به موفقیت این دو روش می توان از هر دو روش به طور همزمان استفاده کرد تا اثربخشی مداخلات پیشگیرانه بیشتر شود. همچنین با توجه به جامعه هدف(جوانان و دانشجویان) که در معرض انواع عوامل خطرآفرین گرایش به مواد مخدر هستند، استفاده از این دو شیوه مداخله پیشگیرانه را در دیبرستانها و دانشگاهها می تواند از افزایش گرایش به مصرف مواد این قشر پیشگیری کند از مهمترین محدودیت های پژوهش می توان استفاده از دانشجویان پسر در پژوهش، تعداد جلسات نامتقارن آموزش در گروه های سه گانه پژوهش و بروز بیماری کرونا ذکر کرد.

## تشکر و قدردانی

بدین وسیله از دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد جهت تصویب طرح پژوهشی حاضر با کد اخلاقی (IR.IAU.BOJNOURD.REC.1399.01) و از تمامی افراد شرکت کننده در این مطالعه به خاطر صبر و همکاری و همچنین همکارانمان در دانشگاه فرهنگیان به دلیل همکاری صمیمانه، تشکر و قدردانی می‌کنیم.

## منابع

- اسکندری، حسین(۱۳۹۴). طرحواره درمانی: شکل‌گیری چارچوب مدل مفهومی در گذرگاه تحول تاریخی بهار ۱۳۹۴ - شماره ۱۸ مطالعات روان‌شناسی پالینی، ش؛ ۱۸: ۲۲-۱۵.
- بهادر، علی؛ شیدایی، طاهره(۱۳۹۴). اثربخشی برنامه‌های پیشگیری از مواد مخدر بر کاهش رفتارهای پرخطر دانش آموزان مقطع متوسطه شهر کرمان، همایش ملی روان‌شناسی و مدیریت آسیب‌های اجتماعی، چابهار، آزاد اسلامی واحد چابهار، [https://www.civilica.com/Paper-PSYCHOLOGY01-PSYCHOLOGY01\\_152.html](https://www.civilica.com/Paper-PSYCHOLOGY01-PSYCHOLOGY01_152.html).
- روح‌الامین، مریم(۱۳۹۸). بررسی خودبازاری و نظام باورها در افراد مصرف کننده مت آمفتابین در شروع و پایان جلسات درمانی ماتریکس در مراکز درمانی ترک اعتیاد. فصلنامه علمی-پژوهشی اعتمادپژوهی، ۱۳ (۵۱): ۸۹-۱۰۶.
- زرگر، یدالله؛ نجاریان، بهمن؛ نعای، عبدالزهرا(۱۳۸۷). بررسی رابطه ویژگی‌های شخصیتی (هیجان‌خواهی، ابراز وجود، سرسختی روان‌شناسی)، نگرش مذهبی و رضایت‌نشایی با آmadگی به اعتیاد به مواد مخدر، مجله علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه شهید چمران اهواز، ۱، ۳: ۱۲۰-۹۹.
- سرزه‌ی، نرگس؛ مودی، میترا؛ شریف‌زاده، غلامرضا(۱۳۹۵). کاربرد مدل رفتار برنامه‌ریزی شده در پیش‌بینی عوامل موثر بر رابطه با جنس مخالف در دختران نوجوان شهر بیرجند. مجله علوم پژوهشی پیرشکی بیرجند، ۱۳۹۵: ۳۲۵-۳۳۳.
- سلطان‌الکتابی، مرضیه. مقایسه دیدگاه‌های طرحواره درمانی، روان پویایی آزادیدرمانی. فصلنامه تازه‌های روان‌درمانی، ۷۲: ۸۸-۷۴.
- سلمانی، محمدرضا(۱۳۹۸). روان‌درمانی‌های موج سوم: بررسی روند تحول با تأکید ویژه بر طرحواره درمانی، دومین کنگره سراسری موج سوم درمان‌های رفتاری، کاشان، دانشگاه علوم پژوهشی کاشان. [https://www.civilica.com/Paper-TWBT02-TWBT02\\_041.html](https://www.civilica.com/Paper-TWBT02-TWBT02_041.html).
- سهه‌ایی، فرامرز(۱۳۹۴). روان‌درمانی‌های موج سوم: خاستگاه، حال و چشم انداز، با تأکید ویژه بر طرحواره درمانی. مطالعات روان‌شناسی پالینی، ش؛ ۱۸: ۱۴-۱.
- شفیعی، حسن و قمیصی، محمدرضا(۱۳۹۶). ویژگی‌های شخصیتی و نگرش به اعتیاد و مواد مخدر در دانشجویان، ششمین کنگره انجمن روان‌شناسی ایران، تهران، انجمن روان‌شناسی ایران، [https://www.civilica.com/Paper-CIPSA06-CIPSA06\\_357.html](https://www.civilica.com/Paper-CIPSA06-CIPSA06_357.html).
- صرامی، حمید(۱۳۹۸). سرمهنه فصل نامه اعتیاد پژوهی. فصلنامه اعتیاد پژوهی، دوره ۱۳، شماره ۵: ۱-۱۲.
- قندهاری ارش، دهقانی اکرم(۱۳۹۶). اثربخشی طرحواره درمانی گروهی بر باورهای فراشناختی و کاهش دوز متادون در مردان تحت درمان با متادون. فصلنامه علمی-پژوهشی اعتمادپژوهی، ۱۱ (۴۴): ۱۶۹-۱۸۶.
- کاتر، فلیپ(۲۰۰۹). تئوری‌های تغییر رفتار. ترجمه: وحید منش، عطیه و هاشم خانی، میثم(۱۳۹۵). تهران. ارجمند.
- مسجدی، محمد رضا(۱۳۹۸). بررسی شیوه مصرف مواد مخدر و دخانیات در دانشگاه‌های علوم پژوهشی. مجموعه مقالات هفتمین سمپوزیوم و چهارمین جشنواره خود مراقبتی و آموزش بیمار. تهران: دانشکده علوم پژوهشی تهران. خرداد ۱۳۹۸.
- زاده محمدی، علی و احمدآبادی، زهره(۱۳۸۷). هم وقوعی رفتارهای پرخطر در بین نوجوانان دیبرستان‌های شهر تهران. خانواده پژوهشی، سال چهارم، شماره ۱۳، صص. ۸۷-۱۰۰.
- محمدی زیدی عیسی، پاکپور حاجی آقا امیر(۱۳۹۴). کاربرد نظریه رفتار برنامه‌ریزی شده در پیشگیری از سوء‌صرف مواد در نوجوانان پسر. آموزش بهداشت و ارتقای سلامت. ۱۳۹۴: ۳ (۴): ۲۹۸-۳۱۰.
- وزارت بهداشت، درمان و آموزش پژوهشی. (۱۳۹۱). سند جامع ارتقاء سلامت روان (۱۳۹۰-۱۳۹۴). مبتنی بر نقشه تحول نظام سلامت جمهوری اسلامی ایران، ص ۱-۱۶.
- یانگ، جفری؛ کلوسکو، ژانت و ویشار، مارجوری. (۲۰۱۲). طرح واره درمانی (راهنمای کاربردی برای متخصصین پالینی). ترجمه حسن حمیدپور و زهرا اندوز، ۱۳۹۱، تهران: ارجمند.

- Allahverdipour H, Heidarnia AR, Kazem Nezhad A, Witte K, Shafiee F, Azad Fallah P. Applying Fear Appeals Theory for Preventing Drug Abuse among Male High School Students in Tehran. Scientific Journal of Hamadan University of Medical Science 2006; 13(3): 43-50.
- Barati M, Alahverdipour H, Moini B, Farahaninasab A, Mahjoub H. Evaluation of theory of planned behavior-based education in prevention of MDMA (ecstasy) use among university students. Medical Journal of Tabriz university of medical sciences 2011; 33 (3): 20-9.
- Bashirian S, Hidarnia A, Allahverdi Pour H, Hajizadeh E. Application of Theory of Planned Behavior in Predicting Factors of Substance Abuse in Adolescents. Journal of Fasa University of medical sciences 2012; 2 (3): 156-62.
- Ghavidel N, Samadi M, Kharmanbiz A, Asadi A, Feyzi A, Ahmadi R, et al. Investigation of substance use prevalence and the interrelated factors involved through third-year high school students in Nazarabad city from January 2008 to June 2008. Razi Journal of Medical Sciences. 2012;19(97).
- Gorman DM, Huber JC Jr. The social construction of "evidence-based" drug prevention programs: a reanalysis of data from the Drug Abuse Resistance Education (DARE) program. Evaluation Review. 2009;33(4):396-414.
- Hiroi, N., & Agatsuma, S .(2005). Genetic susceptibility to substance dependence. Journal of Molecular Psychiatry, 10, 336–344. doi:10.1038/sj.mp.4001622.
- Huang CM, Chien LY, Cheng CF, Guo JL. Integrating life skills into a theory-based drug-use prevention program: effectiveness among junior high students in Taiwan. Journal of school health. 2012;82(7):328-35.
- Karatzias T, Jowett S, Begley A, Deas S. (2016). *Early maladaptive schemas in adult survivors of interpersonal trauma: foundations for a cognitive theory of psychopathology*. European Journal of Psychotraumatology. Published online: 61 Sep 2016. PMC5399097
- Kwan PP, Sussman S, Valente TW. Peer Leaders and Substance Use Among High-Risk Adolescents. Substance use & misuse. 2015;50(3):283-91.
- Madden TE, Graham AV, Straussner SLA, Saunders LA, Schoener E, Henry R, et al. Interdisciplinary benefits in Project MAINSTREAM: a promising health professions educational model to address global substance abuse. Journal of interprofessional care. 2016;20(6):655-64. 4. UNODC, World Drug Report 2014 (United Nations publication, Sales No. E.13.XI.6).
- Mesic S, Ramadani S, Zunic L, Skopljak A, Pasagic A, Masic I. Frequency of substance abuse among adolescents. Materia socio-medica. 2013;25(4):265.
- Mirzadeh A, Gholami S, Rafiee F, Shahrvan A. An evaluation of the knowledge and attitude of school teachers regarding root canal therapy in Kerman, Iran. Journal of Oral Health and Oral Epidemiology. 2013;2(2).
- Mirzaei M, Mazloomy SS, Yassini SM, Askarshahi M, Jalilian F, Zinat Motlagh F, et al. Fathers behavioral intention and behavior in prevention of children tendency toward addictive drugs. Iranian Journal of Health Education and Health Promotion. 2013;1(2):57-66.
- Reddy UK, Siyo RKN, Haque MAU, Basavaraja H, Acharya BLG, Divakar DD. Effectiveness of health education and behavioral intervention for tobacco de-addiction among degree students: A clinical trial. Journal of International Society of Preventive and Community Dentistry. 2015;5(8):93
- Roberto AJ, Shafer MS, Marmo J. Predicting substance-abuse treatment providers' communication with clients about medication assisted treatment: A test of the theories of reasoned action and planned behavior. Journal of substance abuse treatment. 2014;47(5):307-13.
- Knapík P, Slancová K.(2020).Core beliefs – Schemas and Coping Styles in Addictions. Cognitive Remediation Journal.;9(3):9-19. doi: 10.5507/crj.2020.003.
- Tehrani H, Majlessi F, Shojaeizadeh D, Sadeghi R, Kabootarkhani MH. Applying Socioecological Model to Improve Women s Physical Activity: A Randomized Control Trial. Iranian Red Crescent Medical Journal. 2016;18(2).
- Tavosi M, Hidarnia A, Montazeri A, Taremiān F, Hajizadeh E, Ghofranipour F. Modification of Reasoned Action Theory and comparison with the original version by path analysis for substance abuse prevention among adolescents. Journal of Hormozgan university of medical sciences 2010; 14 (1): 45-54. [Persian]
- Verdejo-García, A., Alcázar-Cócorles, M.A. & Albein-Urios, N. Neuropsychological Interventions for Decision-Making in Addiction: a Systematic Review. *Neuropsychol Rev* 29, 79–92 (2019). <https://doi.org/10.1007/s11065-018-9384-6>
- VafaiNajar A, Masihabadi M, Moshki M, Ebrahimipour H, Tehrani H, Esmaeli H, et al. Determining the Theory of Planned Behavior s Predictive Power on Adolescents Dependence on Computer Games. Iranian Journal of Health Education and Health Promotion. 2015;2(4):303-11.
- Weed, N., Butcher, N. J., Mckenna, T., & Ben-Porath, Y. (1992). New measures for assessing alcohol and other drug problems with MMPI-2, APS & AAS. *Journal of Personality Assessment*, 58,389-404.